

עפ"ת 57697/01/23 - אבו עאיש זיאד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 57697-01-23 אבו עאיש זיאד נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 11151467732

כבוד השופט עמית י' צלקובניק	בפני
אבו עאיש זיאד	מערער
ע"י ב"כ עוה"ד א' דרב	
מדינת ישראל	נגד
ע"י ב"כ עוה"ד י' זמיר	משיבה

פסק דין

ערעור כנגד החלטת בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופט א' בועז) מיום 20.12.22 לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 12.12.22 לביטול פסק דין שניתן בהעדר ביום 4.8.20, שבגדרו הורשע המערער בגין שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית בעת נהיגת רכב מסוג משא רכין ביום 4.8.19 בכביש 431.

בגזר הדין הוטל על המערער קנס בסך של 1,200 ₪. צוין כי למערער 25 הרשעות קודמות מאז שנת 1996.

בבקשה נטען כי המערער הגיש בקשה להישפט ביום 3.11.19 באמצעות בא כוחו, עו"ד דרב, וצוינה כתובתו של עורך הדין לצורך קבלת זימון למשפט. המערער זומן תחילה ליום 31.5.20, ומבדיקת עורך הדין בנט המשפט, כך נטען, עלה כי מועד זה בוטל ככל הנראה, בשל היעדר זימון כדן, ונשלח על ידי **בית המשפט** זימון חדש למערער, שלא באמצעות עורך הדין, ליום 4.8.20. המערער לא ידע על מועד הדיון, ולא התייצב. נטען כי דבר קיומו של הדיון נודע לב"כ המערער בדיעבד, בעקבות כך שייצג את המערער בתיק אחר.

עוד נטען כי בעקבות סיכום בין משרד המשפטים למשטרה מיום 4.3.19 שצורף לבקשה, והחלטות של בתי משפט, החלה יחידת התביעות לשלוח זימונים למשפט לכתובת הסניגור, ככל שזו צוינה, בבקשה להישפט.

בתגובת המשיבה בבית משפט קמא מיום 14.12.22 נטען כי הוצג אישור מסירה כדן שנשלח למערער עצמו, ומשמדובר בזימון שנשלח על ידי בית המשפט אין רלוונטיות לטענה בקשר לזימונים המבוצעים באמצעות משטרת ישראל. ב"כ המערער טען בעניין זה, כי אישור המסירה שהוצג לא נמסר למערער אלא לאדם אחר הגר איתו והמערער אינו יודע במה מדובר.

בהחלטת בית משפט קמא נקבע כי פסק הדין שניתן ביום 4.8.20 הוא פסק דין חלוט, והוצג אישור מסירה לפיו זומן המערער לדיון והמערער בחר שלא להתייצב. עוד צוין, כי הבקשה הוגשה לבית המשפט בשהיו ניכר של כשנתיים ו-4 חודשים ממועד מתן גזר הדין, ואין לקבלה.

בהודעת הערעור מיום 24.1.23 חזר ב"כ המערער על הטענות שעלו בבקשה לבית המשפט קמא. נטען כי היה מקום לשלוח את הזימון למשרדו של עורך הדין או גם למשרדו של עורך הדין ולמנוע מצב בו יישפט המערער בהעדר. עוד נטען כי בית משפט קמא לא התייחס כלל לסיכום משרד המשפטים מיום 4.3.19. ב"כ המערער הפנה בעניין זה, להחלטות שניתנו בבתי משפט לתעבורה על ביטול פסק דין בהיעדר ייצוג, וכן לפסק הדין שניתן בעפ"ת 1226-09-22 (חיפה) **אוחנה נ. מדינת ישראל**, מיום 23.11.22 (להלן - עניין אוחנה), שבו נקבע כי יש לבטל פסק דין שניתן בהיעדר באותו מקרה, בשל כך שהמערער לא זומן באמצעות בא כוחו.

המערער חזר ונטען כי לא קיבל את הזימון ולא ברור לו למי נמסר דבר הדואר, והיה מקום לכל הפחות, לקיים דיון בעניין טענת המערער בעניין זה.

ב"כ המשיבה טענה כי המערער קיבל זימון למשפט וקיים אישור מסירה. עוד נטען כי לא גובש עדיין נוהל זימון באמצעות עורכי הדין, וכי נדרש פיתוח טכנולוגי בעניין זה, כפי שעולה מהמסמך מיום 4.3.19, וזה טרם הושלם. עוד הוצג על ידי המשיבה פסק דין שניתן בבית משפט לתעבורה בבאר שבע בתתע"א 6524-11-20 מיום 20.4.21 שבו יוצג המערער על ידי בא כוחו, עו"ד דרב, וכי במרשם התעבורתי שהוצג באותו תיק מופיע פסק הדין שניתן בהיעדר ביום 4.8.20, בלא שהוגשה לאחר מכן, בסמוך לכך, כל בקשה לביטול פסק הדין.

לאחר שקילת הטענות לא מצאתי מקום לקבלת הערעור.

ראשית אציין, כי מתיק בית משפט קמא עולה, כי פסק הדין שניתן בבית משפט קמא ביום 4.8.20 הומצא למערער ביום 20.8.20 וזה סרב לקבלו, ודבר הדואר הודבק. בנסיבות אלה, עלה כי הגשת הערעור, כשנתיים וחצי לאחר מועד זה, התבצעה לאחר חלוף זמן רב מתקופת הערעור, ולא הוגשה בקשה להארכת מועד; אף הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה בחריגה רבתי מתקופת 30 הימים על פי הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982. נוכח האמור, צדק בית משפט קמא בקביעתו כי מדובר בפסק דין חלוט. אציין כי הטענה כי ב"כ המערער לא פנה בבקשה לביטול פסק הדין עוד בחודש אפריל 21, בעקבות הצגת המרשם התעבורתי בבית המשפט לתעבורה בבאר שבע, מעידה בנוסף, כי המערער ישב בחיבוק ידים תקופה ממושכת מאד, בלא שניתן הסבר לשהיו זה.

שנית, עולה מאישור המסירה שהוצג כי ההזמנה לדיון שנערך ביום 4.8.20 התקבלה בכתובתו של המערער, וטענת המערער כי אינו יודע מי קיבל את ההזמנה, היא טענה סתמית, שאינה נשענת על בירור בדואר, או על ראייה אחרת, ואין לקבלה. על המערער היה להתייצב לדיון כנדרש, או להפנות תשומת לבו של עורך דינו להזמנה שהתקבלה, והטענה כי ההזמנה היתה צריכה להישלח גם לעורך הדין אינה מסייעת.

אכן, מסכים אני, כי ראוי לשלוח לעורך הדין המייצג זימון למשפט, כאשר שמו של עורך הדין מצוין בבקשה הראשונית

להישפט המופנית למשטרת ישראל. עם זאת, הסיכום מיום 4.3.19 מופנה למשטרה, ולא עלה קיומו של נוהל המסדיר תיאום בין משטרת ישראל לבית המשפט לעניין הזימון, כאשר זהות המייצג אינה ידועה למזכירות בית המשפט, ומשטרת ישראל אינה אחראית עוד על הזימון. יוער בעניין זה, כי פסק הדין שהוצג בעניין אוחנה אינו מלמד אחרת, שכן עולה מהעובדות שנקבעו באותו מקרה כי עורך הדין שהגיש בקשה להישפט מטעם המערער, המציא יפוי כח **לתיק בית המשפט**, ומשכך אין להקיש ממקרה זה לענייננו. ההחלטות האחרות שהוצגו הינן קצרות, לעיתים ב"פתקית", ולא ברורה מידת הרלוונטיות של הנסיבות באותם מקרים לענייננו.

לבסוף אציין, כי המערער לא העלה כל טענות קונקרטיות כנגד הדוח שנערך, וטען לכפירה באופן כללי. אין בכך די לצורך קיומו של חשש לעיוות דין.

הערעור נדחה לפיכך.

המזכירות תעביר פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ג אדר תשפ"ג, 16 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.